

O Dieve, iš bėdos gelmių

Aus tiefer Not schrei ich zu dir

T.: Martin Luther 1524; EG 299

V.: Jonas Bretkūnas (1667-1737); KG 291

M.: Martin Luther 1524

1. O Die-ve, iš bė - dos gel - mių Ta - ve šau - kiu grau - din - gai,
Tu bal - są nuo - lan - kių mal - dų Iš - girs - ki ma - lo - nin - gai!

Nes jei no - rė - tum baus - ti mus, teis - mą su - reng - ti

prieš kal - tus, Tai kas iš - si - lai - ky - tų?

2. Tik Tavo meilės paslaptis
Mums nuodėmės atleidžia;
Silpna juk mūsų prigimtis –
Greit jėgos mus apleidžia.
Pasididžiuoti kuo nėra,
Virš visko čia Tava galia
Gyvename malone.

3. Tai vien Dievu aš girsiuos vis,
Ne nuopelnu savuoju;
Tik juo pasitiki širdis
Ir Jo žodžiu šventuoju,
Ramybės dangiškos man duos,
Jis vienas varguose paguos,
Jo visada aš laukiu.

4. Jei vargas veikia nenustos
Ir naktimis kentėsiu,
Tačiau širdis neabejos,
Dievu pasitikėsiu.
Taip jūs, krikščionys atpirkti,
Iš dvasios gimę, apšviesti,
Malonės Dievo laukit.

5. Nors nuodėmių didi našta,
Ir čia sunku ją nešti,
Nukels ją Viešpaties ranka,
Malonė jo didesnė.
Jis gerasis Ganytojas
Saugo savuosius Jis vaikus
Nuo kalčių visų ir vargo.

6. Švenčiausiam Dievui vien garbė
Ir Jėzui Atpirkėjui
Bei Dvasiai Šventajai šlovė,
Ištikimai Guodėjai.
Tik Dievui skirkime maldas,
Jis nuima kalčių naštas,
Jį šlovinkim per amžius.